

ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАТИКИ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УНІВЕРСИТЕТІ

Одним з найпріоритетніших завдань сучасного фахівця з економіки і підприємництва є опанування комп'ютерної грамотності як запоруки адаптації до нових специфічних умов життя та роботи в умовах інформаційного суспільства, засади якого будують усі провідні країни світу. Україна також робить певні кроки щодо побудови сучасної інформаційної економіки, про що свідчить ціла низка законів та урядових постанов. Завданням сучасної системи освіти є створення відповідних умов для набуття майбутніми фахівцями необхідних знань і навичок з інформатики як базової дисципліни.

Знання основ інформатики, її можливостей і перспектив розвитку стає необхідним практично для всіх членів сучасного суспільства. Людина, яка на початку ХХІ століття не буде комп'ютерно та інформаційно грамотною, уподібниться людині початку ХХ століття, яка не вміла ні читати, ні писати. Інформатика має формувати комп'ютерну грамотність починаючи зі шкільної лави, продовжуючи в середніх спеціальних та вищих навчальних закладах і не закінчуватись на цьому, а поширюватись на дальшу трудову і суспільну діяльність.

Вивчення інформатики як обов'язкового курсу в середній і вищій школі почалося порівняно недавно — протягом останніх десяти—п'ятнадцяти років. Спочатку цей курс був уведений у програму підготовки студентів університетів і технічних вузів розвинених країн, а потім швидко був запроваджений і в системі шкільної освіти. Сьогодні курс інформатики вивчається на постійній основі практично в усіх вузах і коледжах не тільки розвинених країн, а й у багатьох країнах, що розвиваються, в Україні у тому числі.

Однією з проблем вивчення курсу інформатики в університеті є різний рівень підготовки абітурієнтів. У середній школі вивчення інформатики зорієнтовано здебільшого на надання базових знань і умінь у сфері використання засобів обчислювальної техніки і телекомунікацій для оброблення і передавання даних, а також для розв'язання найпростіших задач з використанням найбільш масових інформаційних технологій. Однак треба відзначити, що на сьогодні середні школи України в переважній більшості недостатньо оснащені обчислювальною технікою, а також майже не мають висококваліфікованих викладачів (особливо в сільській місцевості). Це призводить до того, що учні з цих шкіл

мають низький рівень підготовки з основ інформатики, що своєю чергою ускладнює їхнє навчання у вузах. Звідси — необхідність пошуку нових, нетрадиційних методичних підходів до викладання цієї дисципліни у вищих навчальних закладах, які б підтримували концепцію безперервної освіти. Одним з таких підходів може бути впровадження принципу індивідуалізації навчання, збільшення тривалості та значущості етапів самоосвіти.

Отож, в умовах розвитку самоосвіти неминуче зростає роль активних засобів навчання. Особливого значення набувають засоби інформаційних і телекомунікаційних технологій навчання, оволодіння якими має стати одним з основних завдань вивчення інформатики як у школі, так і у вищих навчальних закладах.

Інтегральні мультимедіа-технології стали інструментальною базою нового напрямку в навчанні, що швидко розвивається, — екранного навчання. Створення і функціонування класів (аудиторій), обладнаних спеціальною технікою для демонстрації матеріалу, що викладається, дозволить досить детально, дохідливо та ілюстративно подати лекційний матеріал слухачам. Крім того, доцільно супроводжувати ці зображення багатоаспектною довідковою і науковою інформацією, а за необхідності й відповідними комп'ютерними фільмами, телевізійними відеокліпами, анімацією тощо. Усе це досить суттєво посилює сприйняття і забезпечує майже стовідсоткове засвоєння лекційного матеріалу, розвиває інтерес до даної тематики і одночасно дає можливість самостійно одержувати необхідні знання з даної теми.

Т. П. ЛАВРИНЕНКО, ст. викладач кафедри іноземних мов факультету маркетингу КНЕУ

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ОСВІТИ ТА НОВІ ВИМІРИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Реалізація можливостей сучасних технологій інформаційного впливу значно розширює набір видів навчальної діяльності, дозволяє вдосконалювати існуючі та породжує нові організаційні форми і методи навчання. Суть нових вимірів викладання означає зміну критеріїв відбору змісту навчального матеріалу, які базуються на необхідності інтенсифікації інтелектуального розвитку та саморозвитку особи студента, умінні самостійно здобувати знання, використовувати інформаційні технології як інструмент виміру, відображення і впливу на предметний світ.